

ကိုတာ စာရေးဆရာတစ်ယောက်၏ မှတ်စုများ

ရင်းမြစ်မူလသို့ ရောက်ခြင်း

အမြစ်နှင့်အရင်းဘဝသို့ ပြန်ရောက်ဖို့အတွက်
ခြေလှမ်းများစွာ လှမ်းခဲ့ရသည်။
အစတည်းက မျက်ကန်းနားနားပင်းနေခဲ့လျှင် ပိုကောင်းမည်။
မိမိ၏ နေရာအမှန်မှာ နေ၍
ထိုနေရာ၏ (အတွင်း) အပြင်ကိစ္စတို့နှင့် ဘာမှမပတ်သက်အမှုမထား။
ဖြစ်သည် ငြိမ်ငြိမ်စီး၍ ပန်းများ ရဲရဲနီနီပွင့်ပေပြီ။

လောကထဲမှာ

ဖိနှပ်မပါ။ ရင်ဗလာနှင့် လောကလုရွာက လူများနှင့် ငါရောနောလျက်ရှိ၏။
ငါ့အဝတ်များ စုတ်ပြတ် ဖွာလန်ကြ၍
ဖုန်အထပ်ထပ်ကပ်လျက်
ငါအပြုချမ်းသာပျော်ရွှင်နေ၏။
ငါ့ဘဝ သက်တမ်းကို ဆွဲဆန့်ဖို့ မှော်ပစ္စလက်ကို ငါမသုံးစွဲ။
အခု ငါရှေ့မှာ သစ်ပင်တွေ ရှင်သန်လာသည်။

စာရေးစာတစ်ယောက်၏ မှတ်စုများ

ရင်းမြစ်မူလသို့ ရောက်ခြင်း

အမြစ်နှင့် အရင်းဘဝသို့ ပြန်ရောက်ဖို့ အတွက်

ခြေလှမ်းများ စွာ လှမ်းခဲ့ရသည်။ ။

အစကတည်းက မျက်ကန်း နားပင်းနေခဲ့လျှင် ပိုကောင်းမည်။

မိမိ၏ နေရာအမှန်မှာ နေ၍

ထိုနေရာ၏ (အတွင်း) အပြင်ကိစ္စတို့ နှင့် ဘာမှ
မပတ်သက်အမှုမထား။

မြစ်သည် ငြိမ်ငြိမ် စီး၍ ပန်းများ ရဲရဲနီနီ ပွင့်ပေပြီ။

လောကထဲမှာ

ဖိနပ်မပါ၊ ရင်ဗလာနှင့် လောကလူ့ရွာက လူများ နှင့် ငါ
ရောနှောလျက်ရှိ၏။

ငါ အဝတ်များ စုတ်ပြတ် ဖွာလန်ကြဲ၍

ဖုန်အထပ်ထပ်ကပ်လျက်

ငါ အမြဲ ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်နေ၏။

ငါ့ ဘဝ သက်တမ်းကို ဆွဲဆန့်ဖို့ မှော်ပဉ္စလက်ကို ငါမသုံးစွဲ။

အခု၊ ငါ့ရှေ့မှာ သစ်ပင်တွေ ရှင်သန်လာသည်။ ။

* * *